

Performansz

áll a sovány közjogi méltóság
az egykor ellenforradalomnak
nevezett forradalom legújabb
emlékműve előtt mely sokszínű
pompás megvilágításban fényes
óriási ékként túr a roppant
tér kőcokkáiba és amikor
a megemlékezés virágával
határozottságot színelve a
figyelem fénykörében megindul
nagyon magányosan a tömegből –
mintha csak egy, a közönségét is
mozgósító és túlméretezett
performansz volna – jól hallhatóan
skandálni kezdik a szárnyra kapó
szállóigét: el-kúr-tad! el-kúr-tad!

Szabolcs Péter: Áldozat